

Uit Nieuwsbrief 4 – 11 december 2012

Beste allemaal,

.....
Uit alle berichten komt naar voren dat het er niet beter op wordt in Syrie maar het natuurlijke aanpassingsvermogen van de mens werkt ook nu, wonderlijk genoeg. De hele dag is iedereen bezig met overleven. Telefonisch bereikbaar zijn is een eerste levensbehoefte geworden: steeds even bellen naar familieleden of alles nog OK is. Het is waar: in oorlogstijd is de saamhorigheid heel sterk.

Giften

Alle winterkleding, laarsjes en schoenen die ik dank zij jullie kon meebrengen (60 kg) komen precies op tijd en zijn heel hard nodig; zo ook de € 3.050,-, jullie giften. Naast voedselpakketten die hard nodig zijn door de sterk stijgende voedselprijzen en brandstof, zal een deel hiervan gebruikt worden voor benzine (prijs nu € 3.50 per liter!) voor een verbindingroute naar een stadje ongeveer 50 km. verderop waar sinds kort af en toe hulpgoederen uit Turkije arriveren. Zo ontstaat hopelijk wat continuïteit.

Oorlogsgeweld

De zorgen zijn groot, zo ook de getallen, terwijl alles begonnen is met vreedzame demonstraties! Nog dagelijks sterven ruim 100 mensen, waaronder veel kinderen, door het oorlogsgeweld. In de maand november kwamen 3500 mensen om. Er zijn lijsten vrijgekomen/gehackt mbt slachtoffers: 194.000 mensen verblijven in een gevangenis omdat ze deelnamen aan een demonstratie. (hoe ziet het er binnen in die gevangenissen uit?) Zo'n 30.000 mensen staan op een lijst als gezocht door de regeringstroepen. Ongeveer 100.000 (!) mensen worden vermist. Rond 44.000 zijn gestorven. Meer dan 500.000 Syriërs zijn gevlucht naar het buitenland en zo'n 4.000.000 Syriërs zijn ontheemd in Syrie zelf. Ik zag een documentaire over een meisje van 14 die als enige van 24 familieleden een bomaanval overleefd had.

De luchtaanvallen blijven voortduren. Kinderen zijn erg bang voor de bomaanvallen die dagelijks enkele keren te horen zijn: deuren en ramen dreunen als er 20 km verderop, je weet niet precies waar, een bom valt. Overal in het grensgebied met Turkije en Jordanië zijn kleine ziekenhuisjes gekomen die vol liggen met gewonden. In geïmproviseerde revalidatiecentra (als ze die naam mogen hebben) liggen veel kinderen die een arm of been missen.

Voedsel

In Syrie wordt gebruikelijk bij iedere maaltijd, dus 3x per dag brood gegeten. Er is nu een enorm tekort aan brood, vooral in de steden - in de dorpen lukt het soms nog om zelf brood te bakken uit een voorraadjie meel en op gesprokkeld hout maar ook dat is slechts mondjesmaat. In Al Bab waren tot voor kort 20 bakkerijen – er is er nu nog maar 1 werkzaam. Ik zag een beeld met wel 300 mensen in de rij voor de bakkerij. Vorige week werd er weer een aanval op zo'n rij gedaan: 50 mensen dood. Op 5 dec. is de grootste electriciteitscentrale van noord - Syrie gebombardeerd waardoor er in nagenoeg geheel Aleppo en omgeving geen electriciteit is. Voor hoelang niet?

De prijs van brood is vertienvoudigd in de laatste dagen!

In Syrie is het gebruikelijk dat na het overlijden van een familielid aan de burens iets gegeven wordt voor het zieleheil van de overledene. In deze dagen gaat men daarvoor naar de burens met een stukje brood, zo kostbaar is het nu.

Eerste levensbehoeften / veiligheid

Ook in de regio is al enkele weken geen electriciteit meer. Zonder brandstof en bijna altijd zonder electriciteit ontstaan er grote problemen: het is koud, elektrische kachelletjes werken niet, geen licht, nog geen warm kopje thee kan gemaakt worden. Water is er slechts af en toe. Men

probeert op ouderwetse petroleumstelletjes te koken - dat levert vaak gevaarlijke situaties op door onwennigheid, kinderen die er tegenaan lopen etc.

Ook andere problemen ontstaan. Na enkele dagen afsluiting werd in Aleppo de electriciteitstoevoer weer vrijgegeven maar met 360 Volt! Gevolg: veel kortsluiting, brandjes, kapotte tv's, koelkasten etc. De psychologische oorlogvoering gaat ver. Bijvoorbeeld ook de blokkade van het internet.

Ook verkrachtingen van vrouwen en meisjes horen bij de psychologische oorlogvoering. Zo is er het verhaal van een vader die bij een checkpoint van het regeringsleger zijn dochter moest achterlaten voor de soldaten anders werden zijn vrouw en andere kinderen voor zijn ogen geexecuteerd. Alleen al in de stad Damascus zijn rond de 300 checkpoints van het regeringsleger.

Dergelijke verhalen worden niet gehoord uit gebieden die worden gecontroleerd door de rebellen. De rebellen nemen ook veel civiele taken op zich zoals voedsel uitdelen, woonruimte zoeken, gewonden onderbrengen, de kosten voor ziekenvervoer en dokterskosten voor hun rekening nemen. Zij regelen bijv. een huis voor de daklozen onder de strikte conditie dat het aanwezige eten mag worden opgegeten maar dat alle aanwezige inboedel samen met het huis terug moeten worden gegeven zodra de eigenaar er zelf weer komt wonen.

In de ruines van de zgn. Dode Steden (bloeitijd 6-de tot 9de eeuw n.Chr.) in noord-west Syrie, waar zich ook het prachtige klooster van St.Simeon de pilaarheilige bevindt, zijn veel grotten waarvan de meeste in de Byzantijnse tijd graftombes waren. Daar wonen nu de vluchtelingen uit de steden en dorpen in de buurt die zwaar gebombardeerd zijn. De grotten geven bescherming en wat warmte. Grotere grotten worden als schooltje gebruikt.

Geld?

De financiële situatie van de mensen wordt steeds moeilijker. Wie nog wat geld had, bouwde in een dorp een huisje van 1 kamer van 4x5 met een keukentje en een toilet buiten in het veld. Anderen verkochten hun inboedel die dan weer gekocht werd door de bouwers voor hun nieuwe 'huisje'. Er is een nagenoeg blinde man die dagelijks vanuit het dorp naar Aleppo reist om daar voor € 150,- per maand als beveiliging te werken! Een blinde beveiliging op een levensgevaarlijke reis.....

Vooral gezinnen waar de vader ontbreekt of ernstig ziek is hebben het erg moeilijk. Een weduwe verhuurde zich in het seizoen per dag voor de katoenpluk en de olijvenpluk. Een ander verzamelt het afval en verbrandt dat om op te koken en voor wat warmte.

Kinderen van vluchtelingen in Turkije worden geholpen door winkeliers met volledig overbodige werkjes: voor een grijpstuiver mogen ze de plastic boodschappentasjes aangeven. Zo kunnen ze hun familie wat helpen en zijn ze van de straat.

Particulier initiatief

Maar Syriërs hebben een humoristische aard. Al in 1958, toen Syrië en Egypte een federatie vormden en de president van Syrië de macht overdroeg aan president Nasser van Egypte, zei de Syrische president: ik geef jou een land waarvan iedere inwoner bij zichzelf denkt dat hij een betere president zou zijn dan jij!

Nu zeggen de mensen tegen elkaar: er zijn bij ons geen terroristen en ook geen opstandelingen, zelfs geen enkele demonstrant, er zijn alleen maar politieke analisten.

In de gebieden waar het regeringsleger niet meer komt (uitgezonderd de vliegtuigen !) wordt de situatie niet ervaren als chaos maar als vrijheid. Veel mensen, van hoog tot laag, helpen de plaatselijke gemeenschappen zich te organiseren en met succes.

De saamhorigheid komt naar voren in alle particuliere initiatieven die worden genomen om verdere chaos te voorkomen. Men zegt tegen elkaar: vertel mij niet wat je eerder hebt gedaan, laat ons zien wat je NU doet!

Er worden plaatselijk en regionaal veiligheidsorganisaties opgezet die belast worden met taken van openbare orde en financiën om een begin te maken met de overgang naar een nieuwe regering. Sommige regio's hebben op die wijze al een goede draai gegeven aan de plaatselijke economie. De mentaliteit daarbij moet zijn: samen staan we sterk ipv de ik-cultuur en het werken voor eigen status zoals die sterk leefde binnen de Baathpartij. Of dat lukt?

Samen iets doen tegen alle geweld houdt het moreel hoog. Op termijn levert dit werk mogelijk ook wat banen op en dus salaris.

Er wordt gedacht aan het opzetten van een gezondheidscentrum voor de regio met een vrouwenarts, een tandarts en een verpleegkundige voor eerste hulp. Ook zou de watertoevoer in het gebied verbetering behoeven. Het is goed om te horen dat ondanks alles ook over de toekomst nagedacht wordt.

Hoe ziet die toekomst er uit?

De Syriërs willen een staat waar de verschillende groeperingen vreedzaam naast elkaar leven, zoals het altijd geweest is.

De Syriërs hopen op het beste zoals ieder mens op deze wereld dat doet. Want wie wil een dictator in wiens handen de veiligheid van je kinderen en je eigen veiligheid ligt, die bepaalt naar welke school of universiteit, naar welke studierichting je kinderen gaan, die bepaalt of en wanneer er een telefoonsignaal is, Internet, brood, electriciteit, kortom een 'God' die jouw een leven geeft en het ieder moment weer kan afnemen. De mensen in Syrië zeggen: dood is beter.

Wel blijven ze zich afvragen: wat is er gebeurd met de 'Human Rights' waar wij zoveel over gehoord hebben.

En wat betekent het wanneer de VS zeggen dat met het gebruik van chemische wapens een grens overschreden zal worden? Is al het andere toegestaan, carte blanche voor alle overige middelen?

Joschka Fischer (oud/minister van buitenlandse zaken in Duitsland) zegt in een interview over het Midden-Oosten: de vooruitzichten zijn slecht voor het komende jaar maar het blijft het Midden Oosten - het is bijna onmogelijk om te weten welke verrassingen de toekomst in petto heeft.

Heel veel dank voor alle hulp, gedachten, kaarsjes etc.

In het vertrouwen op een goede toekomst voor ieder : een gezond en gelukkig Nieuwjaar!